

Forfatter: Winther, Christian

Titel: Udrag fra Brev fra Kiel til Anna Mathea

Citation: Winther, Christian: "Poetiske Skrifter", i Winther, Christian: *Poetiske Skrifter*, udg. af Oluf Friis , 1927-29, s. 49. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-winterchr01val-shoot-idm139972049130928/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter

Om tvende Timer reiser jeg derned,
Hvor Elben vælter sig med Dynd afsted, —
 En Pengesæk
 Kun der gjør kjæk,
Den Danske kalde de Hr. Meier!

I denne By her er et Folkeslag,
Som gaaer med rød' og hvide Skjorter,
Med Huer, røde som det danske Flag,
Og smykkede med gyldne Borter;
Med Knebelsbarter og med Hageskjæg
I Vinduet sidde de, og ned ad Væg
 De lange Been;
 Paa Murens Steen
De slaae med Støvler og med Sporer.

De synge Viser høit i vilden Sky,
Og dampe stærkt af lange Fiber,
Med Sværd i Haand de gaae omkring i By,
Og derfor, som du let begriber,
Man tager af for dem saa dybt sin Hat,
Thi fik os Een af dem i Vrede fat,
 Da var det galt!
 Sligt blev betalt
Med Hug og Stik af blanken Klinge.

Men skjælv' kuns ikke for mit unge Liv,
Jeg har jo et sagtmødt Hjerte;
Jeg tænker stedse, saadan blodig Kiv
Dig voldte altfor grusom Smerte.
Og hvor i Verden jeg saa kommer frem,
Jeg tænke vil paa Dig og paa dit Hjem,

Jeg bliver din,
Du bliver min, —
Og nu Adjøs! min Annathea!

SANG I DALEN.

Naar Iis og Snee paa Mark og Vang
Gaae bort for Solens Blink,
Og Droslen med sin muntre Sang
I Busken bygger flink;
Da til min Gritlis Dør jeg gaaer,
Og banker sagte paa,
At nu vi har den grønne Vaar,
Det kan hun strax forstaae.
La du, da dui, da du etc.

En Krop saa rank, som Fyrren hist,
En Flætning tyk og lang,
En Fod saa let som Fugl paa Qvist,
En Røst, som Klokkeklang,
To Øine, som to sorte Bær,
Og Kinden rund og rød, —
Jeg tør nu spørge frit Enhver,
Om Tøsen ei er sød?
La du, da dui etc.

Hver Morgen Solen tidligt staaer,
Og kiger listigt ind,
Hvor Gritli fletter peent sit Haar,
Og kysser hendes Kind; —
Men jeg er nok saa snild, som den,
Thi knap den daler ned,